

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistola XX. Ad Comitem Lycestriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

EPISTOLA. XX.

Ad Comitem Lycestriæ.

Comitem laudat à varijs pietatis & charitatis operibus, eumque in ijs confirmat.

Illustri Domino & amico charissimo, R. Dei gratiâ, Lycestriæ Comiti, Fr. Philippus de Eleemolynâ, collocari in salute cum Principibus populi Dei. Summo conuenit æternoque principio, qui cordis obtinet Principatum; nec est homini quidquam gloriosius, quam ad originis suæ respicere dignitatem, & sinceritatis eius expressa similitudine consignari. Qui frænâ iram, moderatur affectus, cupiditatibus imperat, temperat incertina, vitijs principatur, ordinat cogitatus, sermones diligit in iudicio, iudicia format ad Regulam, quæ bona prouidet non solum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus; hunc meritò cordis Principem dixerim, hic insigni iure principis officio debet & nomine. Hic ab eius similitudine non recedit, qui constitutus est iudex uiuorum & mortuorum, & Princeps Regum terræ. Rubiginosum speculum sinceram non reddit imaginem; à radicis amaritudine dulcedo fructuum non procedit: lineæ rectitudo non curuatur ad angulum. Speculum mentis, opus est radice malitiæ tenebrosum, cuius delibatio sancta erit in executione operis, si sancta fuerit malla, in rectitudine intentionis, & in Azimis sinceritatis, non in fermento malitiæ motus animi dedicatur. Præceptum enim domini lucidum, illuminans oculos, si mentis intrat habitaculum, tollit ignorantiae tenebras, ut iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda, currenti præparent rectitudinem semitarum, ut de vultu Domini iudiciû prodiat, & oculi eius videant æquitatem. Qui enim de fermento vult immolare laudem, & ædificat Sion in sanguinibus, os in cælum po-

nens, & linguam in terram declinans, curuaturam facile molitur in lineâ, & à planitie transit in angulum, ut ad fordes primæ originis reuoluatur, & capiatur cum Leviathan hamo, & reus in fine, districtione diuini examinis teneatur. Præfert quidem patientiæ blandimentum misericors & miserator dominus, ut ad penitentiam pertrahat delinquentes, & iram dissimulat in delictis, ut vasa iræ apta in interitum, in vasa electionis reformet, & clementi sustinentia penitentis remedia præparet iteratis. Quæ si neglecta fuerint, thesaurizant iram transgressoribus in die reuelationis iusti iudicij Dei, cuius acumine perforatur impius, & ligatur. Qui autem Princeps digna Principe cogitabit, sedebit cum Principibus, & solium gloriæ tenebit, quod præparatur in conscientia purâ, & fide non fictâ, his qui seruant testimonium Dei, & memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea. Testimonium hoc clarè tibi resonat, Serenissime Princeps, & laus tua hæc in Ecclesia Sanctorum, quam tibi (licet inuita) reddit inuidia, & laudationis manifestæ præconio celebrat, quem mordet occultè, quem prosequitur odijs, & amaro subsannat affectu. Quid tam simile Deo, qui bonorum nostrorû non eger, quam sine stipendio militare iustitiæ? Commune hoc tibi ô Princeps optime, cum Principibus populi Dei, qui assistunt Dominatori vniuersæ terræ, & Principi Principum coniunctissimi sunt: qui dat omnibus assuetè, & non improperat, & se omnibus vtilem reddit; ministerium probat pietas, exhibet affectio, testatur effectus, nec retributio quæritur, cum vniuersis obsequij gratia multiplex tribuatur. Notabiliter calcas auaritiâ, dum excutis manus tuas ab omni munere; sed gloriam calcare nobilius, quæ procedit de radice superbiæ, & quos inceserit, facit ignobiles. Nihil enim est ignobilius, quam à Dei gratia separari, qui superbis

perbis resistit; humilibus autem dat gratiam. Humilitatis profecto tu custos & assecla, certis probas inditijs, quod non altum sapias, sed times, & humiliaris sub potenti manu Dei; & cum & celestis gratia non desit operibus, nec fauoris humani gloria tibi denegetur quam sic operantis aspicit animus, vt sequenti non hæreat, & à conscientia testimonio non recedat, & cum gloriatur, in Domino gloriatur, & gloriari non quærat ab hominibus, qui gloriam sui Redemptoris expectat.

Gloriare igitur, serenissime Princeps, in Deo, forti in perpetuum, & in potentia virtutis eius, apud quem est misericordia, & copiosa apud eum redemptio, vt redimat de interitu vitam tuam, & coronet in misericordia & miserationibus: quia non redimit eos qui in virtute sua, & in multitudine diuitiarum suarum gloriatur, de reliquo, charissime domine, quod petistis, annuimus, qui tam dilecto, & tam sincerè diligenti, in sua petitione resistere non possumus, nec debemus; cui iure amicitia, quod possumus hoc debemus. Ore vestro, & spiritu nostro, dilectam nobis in Christo dominam comitissam plurimum salutate in Domino. Benè valeat in Christo semper vestra dilectio.

EPISTOLA XXI.

Ad Lanfelinum de Baugenciaco.

Post multas amicitia protestationes, commendat ei tres diuersos amicos suos.

A Mantissimo in Christo amico, & Domino Lanfelino de Baugenciaco, Fr. Philippus, quidquid optari feliciter, quidquid potest dulcius obtineri. Nouit ille perspicax diuinæ maiestatis intuitus, qui omnia nouit antequam fiant; quam dulciter in corde meo sedeat, status vestri reuerentia, quam florida sit apud me me-

moria nominis vestri, quam frequens vestra familiaritatis occurfus, quam solennis obsequiorum multiplex exhibitio, quam gratus amicitia sinus, quam feruens & singularis affectio; amoris magnitudinem sermonis exiguitas non metitur, & ardor animi non congruè pingitur atramento. Solus qui diligit, potest diligentis inuestigare secretum, & à similibus ad similia penetrare. Quid enim Amanti similis, quam alter Amans? & puid amore validius, qui duo corda glutinat, & compingit in vnum, & habitare facit vnus moris in domo? Hic, absentem corpore facit apud vos frequentius animo commemorari, & fructus gratia degustare, quos amicitia parturit, alit memoria, benevolentia continet, reuerentia comitatur. Viuit, & conuiuet mihi dilectionis huius integritas, & à corde meo, vestra præsentia non recedit. Quod si ad tempus, pro rerum mutatione, disingimur, animorum nexus indissolubilis perseverat; non marcescit amicitia fructus, qui mutua sedulitatis fouetur irriguo, & alternis intercurrentibus obsequijs Amicorum, vicaria sibi repræsentatur affectio. Beneuolam circa nos experimur diligentiam vestram, & gratam suscipimus voluntaria gratitudinis obsequela; fouetis amicos, inimicos repellitis, aduersantibus obstaculum, familiaribus præstatis auxilium, & in omnibus voluntatis indidua, & sinceræ dilectionis exhibitio. In omnibus agimus gratias benevolentia vestra, & animum nostrum similitudinis huius conformamus accessui, gratiam referentes pro gratia, & amicitia legibus obligati. Obsecro igitur benignitatem vestram, vt in nepote meo gratia vestra nitor appareat, & ad honorem vestrum, cum militia cingulo promoueat. Præterea, famulum nostrum Barrelium attentius commendo benignitati vestra, vt eum benigno foueat consilio, & auxilio subleuetis & de